

Вогонь Орлиної Ради

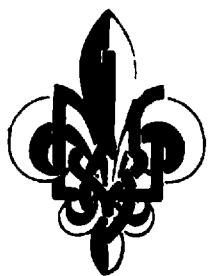

**КРУГ
БРАТЧИКІВ і СЕСТРИЧОК**

Нью Йорк

15

Торонто

Вогонь Орлиної Ради

15 КРУГ БРАТЧИКІВ і СВЕСТРИЧОК

З М І С Т :

Від Редакції

Психічні й фізичні властивості дітей - В. Гришалек

Новацькі сходини - Т. Самотулка

Новацькі зміlosti весною - Сірий Орел Надя

Відзнаки новацьких зміlostей i розміщення відзнак на однострово
св. Мрії

Меч св. Мрія - Т. Білецька

Про що квіти говорили - Сірий Орел Надя

Ранок - К. Перелісна

Відкіля взялися писанки (Легенда)

Низка віршів до Шевченкових Роковин

Переказ про татарського хана Батія

Зайчик з писанкою (витинанка з паперу) - Сірий Орел Надя

Зайчик (вірш) - Т. Дубина

На Чорному Морі

Наша Батьківщина - Л. Полтава

Україна - І. Савицька

Літачок - М. Петрів

Зефіренець (витинанка з паперу) - Сірий Орел Надя

Ігровий кутик - зібрає Сірий Орел Микола

До читатиме Новацтво? - Сірий Орел Міко

На правах рукопису - Більше 400 примірників -

Обкладинка: ст. пластунка Ірина Стецьків - Рисунки: Сірий Орел Надя,

Рисунки новацьких відзнак: Сірий Орел Евген - Зложили ст.п. "ВЕРХОВНИКИ"

Адреса Редакції:

Пл.сн. В. ГРИШАЛЕК
940 n. 7 Street, Philadelphia 29, Pa

Адреса Адміністрації:

пл.сн. Єсся ВІЗЕНІВ
279 B. rd Street, New York 3, N.Y.

Printed in U.S.A.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

ДОРОГІ НОВАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ - ВИХОВНИКИ!

На протязі березня 1957 р. ми отримали декільки листів від Сестричок і Братчиків з запитом: КОЛИ ПОЯВИТЬСЯ ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО В.О.Р.? У відповідь розсылаємо

ч: 15 журналу "ВОГОНЬ ОРЛНОЇ РАДИ"

якраз після цього, коли ПЛАСТОВИЙ ПРОВІД знову визнав В.О.Р. одиноким органом для НОВАЦЬКИХ ВИХОВНИЦЬ і ВИХОВНИКІВ, отже спільним журналом БРАТЧІКІВ і СЕСТРИЧОК, як це впрочім вже десять років від появи першого числа В.О.Р. відміч'ється на обгортці:

КРУГ БРАТЧІКІВ і СЕСТРИЧОК

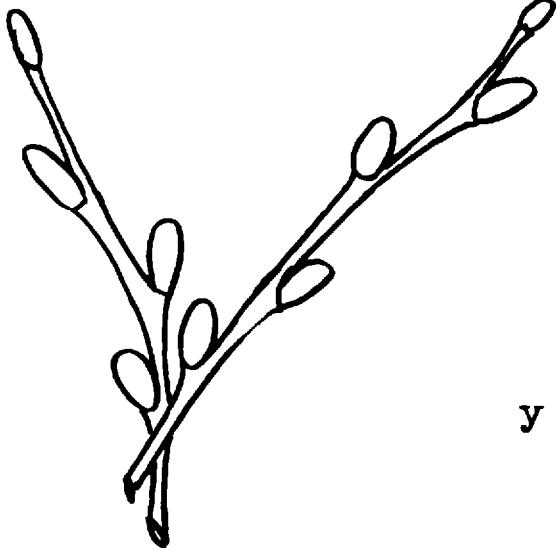
В Редакції і Адміністрації В.О.Р. постійно співробітниками були виховники й виховниці, що й далі працюють у зрозумінні ваги спільної виховної праці з пластовим новацтвом, шукаючи нових засобів, щоб реалізувати цю преважну ланку пластової виховної програми.

Сподіємося, що в слід за тим черговим визнанням нашого журналу ця співпраця ще більше посилиться і тому закликаємо ВСІХ ВАС, НОВАЦЬКІ ВИХОВНИЦІ Й ВИХОВНИКИ, вдержувати постійний зв'язок і дописувати до В.О.Р., присилати побажання, та матеріяли про Вашу працю з новацтвом.

ЧЕРГОВЕ 16. ЧИСЛО В.О.Р. підготовлюємо під знаком ЮВІЛЕЙНОЇ ЗУСТРІЧІ та НОВАЦЬКОГО ТАБОРУВАННЯ в літі 1957 р. і сподіємося, що загал виховниць і виховників в тому нам допоможе.

ЖДЕМО на ВАШІ відзиви, Дорогі ВИХОВНИЦІ Й ВИХОВНИКИ!

Для всіх ВАС - наше дружне СКОБ! - ГОТУЙСЬ!

ВІТАЄМО
У СВІТЛИЙ ПРАЗНИК ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

ОСНОВНИКА УПУ - ДРОТА
НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА - СІРОГО ЛЕВА
Довголітнього Головного Булавного УПН-ів СТАРОГО ОРЛА
ГОЛОВНУ ПЛАСТОВУ БУЛАВУ - КРАЙОВІ ПЛАСТОВІ СТАРШИНИ
ПРОВОДИ і ЧЛЕНІВ Товариства ПРИХИЛЬНИКІВ ПЛАСТУ
ДРУЖНЕ ПЛАСТОВЕ БРАТСТВО

а зокрема

РЕФЕРЕНТІВ і ДІЛОВОДІВ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА
СПІВРОБІТНИКІВ нашого ЖУРНАЛУ В.О.Р.

СЕСТРИЧОК Новацьких ВИХОВНИЦЬ і БРАТЧІКІВ Новацьких ВИХОВНИКІВ
та всіх

НОВАЧОК і НОВАКІВ

ХРИСТОС ВОСКРЕС

ОРЛІНИЙ КРУГ
РЕДАКЦІЯ і АДМІНІСТРАЦІЯ В.О.Р.

Е. ГРИМАЛЯК - Сірий Орел МІКО

До теми: ПСИХІЧНІ Й ФІЗИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІТВОРИ:

"Пізнай свого новака /- чку/..."

ВСТУП: Психологія - це наука, що займається такими духовими проявами як почування, враження, спостереження, думки, бажання, воля і т.п. Психіка /з грецького/ - загал духових проявів, духовна вдача людини. Психічний / - " - / - духовий, що відноситься до духових проявів. Фізичний / - " - / - природний, що відноситься до природи.

Наука психології має ще одну ланку, а це дослідна психохідія, або як кажуть експериментальна /її головніші представники це вчені: Вебер, Фехнер, Вунд і ін/. Психоаналіза - це знов частина дослідної психології, що досліджує притасні вз'язки між духовими проявами, - спирається на здогаді, що всі складні духові прояви як: побажання, мрії, спогади ... придушені потребами практичного життя, задержуються під "порогом свідомості" та впливають часом шкідливо на духове життя.

Цей коротенький вступ конечний, щоби краще розуміти основну тему, що писана короткими реченнями, над якими виховник повинен думати.

=====

Мала дитина з приходом на світ нічого не знає про цей світ речей чи осіб, в неї не існують поняття про спільність чи різниці в цьому світі. При повільнім, поступовім розвитку вона вивчає все - відкриває різницю між собою а оточенням, пізнає батьків, приятелів, дітей і дорослих.

Ми займаємося новацтвом, дітьми після скінчених 6 до 11 років. Нас буде цікавити отже 7-ми літній новак чи новачка. Звичайно чуємо від батьків дітей, що починають 7-мий рік життя, що: "він/вона/ тепер є крашою дитиною..", але це їх та сама дитина, що раніше тільки в новій стадії фізичного росту й психічного розвитку.

Що нам треба знати про наших съомилітків?

Перш за все вони всі є добре слухачі, радо слухають навіть 2 рази того самого оповідання чи казки та люблять читати. Це вік де дитина більше сприймає те що чує, бачить чим сама видас /менше власної ініціативи/. Запитані дають влучні, сконцентровані відповіді, добре відгадують. Вони люблять родину: батько - друг у грі, мати - невідлучна товаришка; не шукать самітності /не ізоляціоністи/, навпаки шукають товариства до забави, тужать за братчиком чи сестричкою. Учителя люблять, якщо він не тільки "наказує зі свого високого трону" і братчика-виховника але тільки співактивного. Вони більше товариські чим 6-літки, уживають часто займенника "МИ" /ми робили, - хоч на ділі може й пальцем не кивнули/. Починають розуміти поняття: добре а зле. Не люблять, щоб жартувати - сміялися з них, особливі інші співтоварищи. Вони членіші й кращі поза домом, бо люблять добру опінію від других. Стидаються, коли хтось побачить, як вони плачуть, а теж їх плач є менші дитинний.

Вони думають, інтересуються заключенням і логічним кінцем. Адоптують мову інших, опановують самокритику ..."я цього робити не можу"; ..."я думаю," ..."я знаю"... тощо.

Вони можуть правильно відчитувати години, пори року, дні в тижні, але не все календарні місяці, при тому потрібно перестороги перед самим відчитуванням чи вичислюванням.

Бог і небо бушують в їх думанні, тому ставлять конкретні питання в тому напрямі.

Назагал вони недбалі в уживанні хутинок до носа, серветок, но ... й шнурівок.

У ділянці забав головне місце займають: лук і стріли - м'яч, у хлопців, махак зі шнурком /скаканка/ у дівчат, крім того стрільство улюблена професія у хлопців, найкраще лежачи на підлозі, - архітвори дівчат це вирощування квітів, як домова робота. Вони є здатні рухати все що бачать й маніпулювати всім.

Звичайно до їди треба їх 2 рази кликати, але ідять навіть нелюблену страву, уживаючи залюбки при їді ... пальців. Краще люблять їсти самі, щоб і читати при цьому. Інтересуються десертом, але не має на світі такої сили, що вдерхала їх при столі, якщо приятель забави свисне на подвір'ї, або жде. Потрібно пригадати про миття рук перед їдою, але залюбки уживає серветки, що біля нього, всежтаки після їди остаються сліди на лиці від уст по вуха.

Спання між 7 - 8 годиною вечора, деякі самі, а деято потребує малої допомоги пригадки. Часом домагають пісні або казки, щоб заснути. Сьомилітки все ще бажають забрати зі собою свої дорогоцінності до спання камінчики, пістолі, луки тощо.

Тут треба б згадати про важну фізіологічну чинність а це випорожнення і мочення. Звичайно 7-річні діти ходять до школи де є такі гігієнічні уладження як потребник /кльозет/. Та скільки дітий держить майже цілий день і користає з потребника тільки дома. Гігієнічні навики це дуже важлива справа і вимагає дуже вмілого підходу. Діти, що мочать у сні мусять хоч би в гумористичній формі пізнати це.

В купелі 7-річки звичайно забуваються і для них коробка від мила це корабель і це важніше як сама купіль - треба пригадки і деякої допомоги при митті.

Убирання у 7-річків майже самовистарчальне, дуже мало потребує помочі в тому. Трудність це в'язання краваток і правильне шнурування черевиків. Тому вони воліють зняти черевики. Вони не дуже цікавляться убранням, воліють скоріш старе, ненавидять нового /дівчата воліють цей сам стрій./ Апробують це, що мама дає. Здібні все своє одіння класти на підлогу, або де-небудь, але за пригадкою положать його евентуально на крісло, та однак воліли б, щоб це зробила мама. Дівчата любуються в лискучих черевиках - хлопці в чесанні своїх фризур.

У тому віці вони почують себе членами родини. В суботу помагають при роботі мамі. Заробіток не грає тут ролі. Вони є більше заінтересовані в праці, як в одержуванні грошей.

Впіртість менша, як у 6-тилітків, дають себе переконати і на себе впливати. Згубили теж влізливість і зухвалство 6-тилітків стаються більше чемні. Хлопці держать більше з батьком.

Люблять всі відвідини, люблять теж свої гости.

В забавах всі більше реальні чим 6-тилітки. Магічні тріки мають у них упривіліюване місце. Кіно для них цікаве там, де стрілянина або картини звіринного світу. Радіо - телевізія, коли стріляють. Музика: велике бажання грati на фортепіані.

ЗАГАЛЬНО: 7-літні мають великий нахил до типу: ЗАДУМАНИЙ

але більше сконцентрований, тоді коли 6-літні тип ... РОЗСІЯНИЙ. Сьомилітки - не є добрими післанцями, чи вістунами ні для вчителя, ні для батьків.

Восьми літки .....

Щоб краще зрозуміти 8-літків мусимо вернутися 4 роки назад. Коли схарактеризувати коротко особливості кожного річника то воно виглядало б так:

- 4-літки - це поширення всього з попередніх їх 4-ох років.
- 5-літки - це скучення, зосередження всього.
- 6-літки - це розпорощеність, розсіяність.
- 7-літки - це задуманість, сконцентрованість.
- 8-літки - це те, як 4-літки, тільки на вищому рівні дозріlosti.

Ото ж 8-літки бистріші на власний відгомін, і більш спостережливі на відгук інших. Їх психо-мотор є багато вищий від 7-літніх. Дуже люблять прислухуватися розмовам старших. Зрозуміло пізнають прогалину між світом дорослих і їх власним. Вони знають свою позицію в школі й в дома. Вони бажають тісніше й ближче ввійти в життя дорослих.

Для них учитель є менше важний в їх емоційному житті, вони теж не ломлять правил - приписів, що походить правдоподібно з вищого ступеня їх образування і свідомості певної відповіданості. Вони не закінчують забави перерванням, мовляв - "не бавлюсь", як 7-літні, але більш бурмотінням виявляють своє незадоволення з того, що сталося.

Вони вже здібні сказати "ПЕРЕПРОШЮ, Я ВЖЕ ЦЬОГО БІЛЬШЕ НЕ ЗРОБЛЮ..." і тим самим зростає в них почуття встиду. Вони теж мають загальне поняття правопорядку, часто критикують своїх. Починають розуміти прогру, допускаючи свої помилки.

В тому віці вже видно більше розмежування зацікавлень, окрім в хлопців, як також у дівчат. Краще орієнтуються в часі, хочуть більше знати, що там є в землі, ставлять питання про географію неба. Інтересуються простою мапою-картою, читаючи її так, як вона зроблена.

В своїх розмовах і висловах вони перебільшують факти ... мовляв: "ТИ ЩЕ НІКОЛИ ТАКОГО НЕ БАЧИВ...."

Їх хід вже більш вільний і знають що треба прямо держатись. В них активність дуже велика, бігають, скачуть, перевертаються і т.і. Він вже не рухає всього, що бачить, а навпаки вважає теж на інших, щоб теж не брали чи рухали все.

Але вони, як 6-літки люблять робити багато речей на раз, не закінчуячи їх. Ідять дуже багато і все ще мають свої люблені й нелюблені страви, менше уживають пальців, починають правильно держати вилки і ніж. Люблять їсти в товаристві, не забуваючи повавитись столовим накриттям, уживають серветки.

8-літні є чудові сплюхи, сплять по 10 годин. Рано будяться між год. 7 а 7³⁰ і відразу вбираються без окремої пригадки. Однак в них немає часу на купання, - на пригадку відповідає "я тільки вчора купався...", коли то вчора було три дні тому. Люблять теплу воду до гарячої, але не можуть ще обтинати нігтів, так само, "не бачати" шкір вух, тощо. Пригадка під час миття "ТРИ РАЗИ МИЛОМ, а РУКИ ВИШЕ ДОЛОНОМ, "заощадить мамі вічного прання.

Продовження в черговому числі/.

Т. САМОТУЛКА

НОВАЦЬКІ СХОДИНИ

Сходини новаків, один із частіших видів новацьких занять, це для новаків цікава, різноманітна гра, якої канву творить гутірка, розповідь, настрій надає пісня, а інші елементи урізноманітнюють, посилюючи ступінь інтенсивності веденої гри.

Сходини це вирізок сірого будня новака. Вони за свою побудовою – це замкнена в собі гармонійна цілість, яка творить одне звено у великому ігровому ланцюгу того чи іншого ігрового комплексу чи проби, цілість – достосована до пори року і місця переведення.

Сходини можуть творити вартісну цілість тоді, коли поодинокі елементи щодо часу і щодо чергування відповідно укладатимуться і коли одна провідна думка проходитиме впродовж цілої композиції. Одною з передумов цінності сходин є отже визначення мети. Мусимо собі попереду сказати яку думку хочемо зреалізувати під час сходин, пізніше призадумавшися над тим, як ми це здійснюватимемо. Оттоді то в першу чергу думатимемо про тему. Наприклад, метою наших сходин – підготовка до складення заяви вступу, під час вивчення якої необхідно з'ясувати новакам два питання:

1/ хто такі новаки, та коли він буде добрым новаком;
2/ що таке гурт, підкреслючи при цьому важливість гуртового життя. Цих питань не можна накреслити новакам в одних сходинах. Тому нашу мету в цьому випадку реалізуватимемо під час двох сходин із тим, що кожні з них матимуть іще підрядну мету.

Добираємо відповідні теми й переводимо в життя наше завдання про гуртове життя, можемо взяти як канву для переведення цієї теми казку "Зимівля звірів" і на ній мережимо продуманий взір із застереженням, щоб там не було моралізувань. Дуже часто велики пояснення тільки замотують розуміння справи. напевно по переведенню таких двох занять з новаками, коли вже говоритимемо їм текст заяви, новаки приймуть його вірно й даватимуть влучні пояснення, як доказ розуміння заяви вступу до УПН.

Основними елементами, що входять у склад сходин є гра, гутірка /розповідь/, а доповнюють їх майстрування, необхідна частина сходин, інсценізація, розв'язування загадок, розказування веселих аnektov, танцювання, тощо.

ГУТИРКА – це розповідь казки, оповідання про героя, котрий діяв, чи про якунебудь важливу, цікаву подію. Образовість, драматичність, акція оповідання, при відповідному технічному вмінні передати цей твір новакам – це передумова успіху. Час тривання розповіді не більше 15 хвилин. Радше розказувати на початку заняття. Розповідь – казка сходин, на якій мережить впорядник продуманий взір. Гарний взір буде, якщо він матиме первні природності, гармонійності/естетичності/ і доцільності. Природність ставить вимогу пов'язувати заняття з життям, з дійсністю і з протиставленням до штучності й абстрактності занять. Доцільність залежить від меті сходин, гармонійність в першу чергу – в конструкції сходин. До цього всього долучається надзвичайно важливе питання про оформлення сходин.

Важливе отже, щоб відповідні гри, майстрування тощо якимнебудь способом пов'язувалися з канвою і творили єдність думки, а напевно та чи інша гра, приbere інший вид і послужить до реалізації того чи

іншого задуму. Для докладнішого з'ясування справи: треба добирати із оповідання фабулу, як основу гри, якої мета і форма однозвучні з метою й формою, яку згідно з пляном необхідно провести.

Наведені думки вказують на необхідність відповідного добору розповідного матеріялу та на спосіб їх використання.

ГРИ – різні щодо форми і змісту проводимо на сходинах. Одні з них мають характер рухливий і служать нам до розрухання за-слуханих у казку новаків, інші розвивають чуття/-змисл/. Ще інший поділ можна брати до уваги: то за силовою гамороу – крикливи і безгучні, – за кількістю учасників у грі – індивідуальні й гуртові. При доборі гор треба пам'ятати про наростання щодо складності /від простих до складніших/ та про їх призначення /що мають розвивати/, а времіті, про всебічність розвитку /розвиток усіх чуттів чи всіх частин тіла/. На сходинах обов'язково проводимо більшу кількість гор і то по змозі різниродних.

ПІСНЯ – необхідна складова частини сходин, без якої не повинно бути жіяких занять. Бадбора, жава пісня, з точки зору соціальної, важливий виховний фактор. Пісня спроможна зосередити увагу всіх, може надати всім одного такту, витворюючи при тому відповідний настрій. Тому треба співати пісні веселі, бадьорі, що побуджують до дії, підносять творчий настрій, а обмежити репертуар тужливих пісень, що обнижують творчу спроможність дітвори. Із пісенника новаків виключити юнацькі пісні.

МАЙСТРУВАННЯ – для новаків цікаве дуже заняття. Вони люблять майструвати, воїні хочуть бачити вислід майстрування. Пов'язуємо цей дуже важливий елемент сходин із гутіркою та грою. Фактично майстрування – це лише відміна гри. Майстрування забирає багато часу, тому предмети, що вимагають для їх виконання більше часу, як напр. 30 хвилин, радше зачати, показуючи, як треба робити й доручити докінчити їх дома, самостійно, без чужої допомоги. Інші предмети треба в цілості викласти на сходинах. Щоб можна було з успіхом провести майстрування, необхідно попереду подбати, щоб усі новаки мали потрібні знаряддя, а в першу чергу ніж, голку, митку, тощо. Поперед треба повідомити новаків, щоб подбали про відповідний матеріал для даного майстрування.

САМОДІЯЛЬНІ ГРИ /інсценізації/ – це продукції новаків, що їх виводять, відтворюючи в дії відому їм казку чи оповідання. Вони вимагають підготови /мімічні гри, майстрування/. Діти люблять бути акторами, це відповідає їхній психіці, бо воїні мистці. На сходинах є можливе проведення інсценізацій казок, оповідань тощо. Наші народні казки назагал драматичні і з живою акцією, тому надаються до інсценізування. Попереднє розказання казки – передумова зінсценізування її, для якої не потрібно майже жодної підготовки, все необхідне приготовляють новаки. Вони вміло схарактеризують одною-двома прикметами-символами ту чи іншу дійову особу. Для Цього слугують різni підручні предмети, чи зроблені з підручного матеріялу наборзі, чи відповідні рухи або уклад рук, ніг тощо. Зайвих пояснень та втручань впорядника не потрібно і по змозі їх якнайменше, бо воїні лише утруднюють новакам у пій інтересній грі. Новакам залишити по змозі якнайбільшу свободу й ініціативу. Інсценізацію проводити лише раз на сходинах, навіть тоді, коли вона не вдалася. Інсценізація не повинна тривати довго, щоб на цьому не терпіла цілість сходин.

Точки до імпрез можна також підготовляти на сходинах, однаке їх тре-

ба дуже вміло вплітати в програму сходин. Імпрези - це вислідна всієї роботи, а не лише доривочне виконання гри, танку, чи чого іншого.

Особливу увагу треба звернути на **відкриття і закриття** сходин, які в побудові сходин є межовими стовпами. Ефектовне відкриття забезпечує половину успіху в переведенні заняття. Воно надає відповідний тон, створює відповідну атмосферу, яка виповнятиме визначений цим організованим дозвіллям проміжок часу. Саме відкриття повинно складатися зі вступного обряду, привіту та перевірки приявності. Вступний обряд може бути різний та однаке в стилі сходин. Він вказує на те, що час їхнього незорганізованого звичайного дозвілля закінчився, що вони входять у світ орлиної казки, де форму визначує до деякої міри згаданий обряд. Рівно ж до сходин треба достосувати привітання. Не мусить то бути привітання "ГОТУЙСЬ", може бути інше, якщо вони, наприклад, бавляться у звірів. Однаке привітання те чи інше, мусить **на сходинах обов'язково бути**. Те саме можна сказати що до перевірки присутніх. Та сухим перекликом, відчитанням присутніх пора вже закінчiti. Треба добирати інших способів перевірки. Якщо по одному приходять на сходини, то може кожний по черзі відразу з хвилиною входу на призначене місце зробити відповідний знак у книзі відвідувань, що займає своє місце у хроніці роя. В іншому випадку підбирати інший спосіб.

Ці три елементи **обов'язково** входять у програму відкриття. Можна це іншими ще способами злагати його та вони не повинні ускладнювати та преобтяжувати часово відкриття.

Закриття сходин це чергова межа, що говорить про те, що час новацької гри закінчився, що новак повинен іти до дому. У програму закриття повинно обов'язково входити: повідомлення про час і місце чергових сходин, повідомлення, що повинні принести новаки зі собою на чергові сходини, привіт і кінцевий обряд. Цей останній може, та не мусить бути такий, як початковий. Він є мірилом вартості сходин за оцінкою новаків. Від нього залежатиме кількість учасників чергових сходин.

Уклад поодиноких елементів незвичайно важливий у побудові сходин. Сходини скоплюємо як цілість: вони повинні мати якусь композицію, в основі якої лежать мета та тема, а межовими стовпами - відкриття та закриття.

Насувається тепер питання про уклад поодиноких елементів. С декілька принципів, за якими будуємо сходини:

1/ Елементи сходин укладати відповідно до трудності у сприйманні й для натури заінтересування. Складову частину сходин найтруднішу що до сприйняття й переведення, краще вміщувати в першій частині, з уваги на здатність дітей найкраще зосередити увагу на початку заняття.

2/ Бігуновий склад елементів, за яким чергується рух із безрухом, крик зі спокоєм, духове скручення із духовим безділлям, втома з відпочинком.

3/ Різноманітність та багацтво елементів.

4/ Відповідний розподіл часу на поодинокі елементи.

Згідно з цими принципами будуємо заняття, в якому по відкритті, де новаки звичайно стоять, сідають і слухають розповідь /10 - 15 хвилин/.

Безрух іти чергаються з рухом і галасом, тому на порядок приходить гра, багата в різні переживання /5 - 10 хвилин/. Розбавлені, усміхнені обличчя заспокоюються і сідають до праці, до майстрування. І знову гра, якщо ще не було - новацька, тобто на чуття, інсценізація, загадки, пісня відповідна до теми і врешті закриття. Нехай не жахає впорядника велика кількість точок, записаних у час складання пляну, тільки щоб згаданий плян можна було зреалізувати.

Декілька практичних вказівок: перше - це пляни, написаний на картці чи в книзі рою. Важко уявити собі, щоб можна було провести добре сходини без пляну. Не думаємо, однаке, що плян має бути досконалий. Він таким бути не може, бо маємо до діла з живим матеріалом, що діє і творить, тому і для їхньої ініціативи треба в пляні узгляднити також час. Насувається питання, чи можна змінити плян, якщо бачимо, що він зле побудований або чи можемо краще перевести ту чи іншу точку в іншому місці, чи з уваги на більшу логічність, чи природність ходу заняття. Назагал треба додержуватися визначеного пляну, визначеного часу в цілому і що до поодиноких точок. Якщо бачимо, що сходини побудовані не цікаво і є змога перевести краще, рішуче треба змінити.

Пам'ятаймо, що частих змін пляну неповинно бути. Це вказує на те, що даний впорядник не вміє плянувати. У пляні зазначити час тривання сходин /який може коливатися від 1 - 1,5/ та місце заняття, найкраще поза домівкою. Дехто натякне зараз на погоду. Плянуємо під кутом гарної погоди та все треба бути приготованим, тому кожний впорядник має у запасі гри й оповідання. В пляні узгляднімо також необхідні до переведення заняття речі. Матеріал повинні знайти новаки на лузі чи полі, а незалежно від того, кожний новак обов'язаний мати при собі папір і олівець, ніж, голку з ниткою.

Однотемні сходини важкі до переведення. В першу чергу можна проводити їх із новаками, що вміють бавитись. Тому впорядники повинні зачикати свою працю від сходин із ріжнородною програмою /та мета заняття має бути/ й поволі переходити до однотемних сходин.

Передумовою у спіху сходин є дбайлива підготовка. Як довго підгтовлятись? Стільки, скільки може впорядник пожертвувати вільного часу на це. Від підготови залежить темпо сходин. Воно повинно бути не зашвидке й незаповільне. Зашидке темпо не даємо змоги новакам те чи інше відповідно пережити і вносить небезпеку побіжності, недокладності в роботі. Заповільне темпо запорука того, що новаки нудьгуватимуть. Тому ми не можемо дати їм на заняттях зайвої вільної хвилини. Новацькі виховники повинні обговорювати на сходинах ланки впорядників свої пляни, повинні обмінюватися своїм досвідом, який збирається головно тоді, коли зіставляємо собі пляни і виконання подуманих занятт і вислід. Тоді напевно укладання справді вартісних програм не натраплятиме на труднощі.

Сірий Орел НАДЯ

НОВАЦЬКІ ВМІЛОСТІ ВЕСНОЮ

Весна це час, коли ми можемо вийти з домівки на вільне повітря і перевидти наші сходини в парку, городі тощо. Однак мусимо звертати увагу на погоду, що весною дуже химерна й зрадлива. Здається нам, що буде тепло, а стало холодно, а замість гаркої погоди починає падати дощ. Діти не можуть сідати на землю і коли в парку немає лавок треба принести коци.

Багато виховників нерадо йде до парку, бо там діти розсіяні, хотіли б ввесь час тільки бавитись і часто важко, а то й неможливо перевести з ними намічену програму. Навпаки є теж впорядники, що радо проводять сходини в парку й тим облегчують собі працю у такий спосіб, що дадуть дітям м'яча і це вся програма сходин.

Зрозуміле є для нас, що так перше, як і друге непрэвильне й недобре. Не можна тримати новаків/-ок/ ввесь рік в домівці тільки тому, що на важко переводити сходини в парку; але таж знову чо можна збувати сходин роя грою м'ячем.

В нас ще й досі водиться, що новаки без перерви приготовляються до проби, але всі ці підготовки такі подібні, що важко деколи розрізнати з програми сходин до котрої проби ця підготовка. Багато дітей це помічає: вони склали одну пробу, а тепер до другої знову починають вивчати це саме й деколи вони й знеохочуються до сходин. Цьому ми можемо й мусимо зарадити. Деякі новаки не мають спромоги їжати літом на табір, а гніздові знову ж вважають, що новаки повинні здавати пробу тільки на таборі /хоч така думка є помилкова/, даймо новакам вмілості, бо маємо 21 відзнаку вміlostей.

Багато з нас запиється: А що ТАКЕ НОВАЦЬКІ ВМІЛОСТІ? Хоч це наша власна вина, коли мало знаємо про вміlostі. Хто з виховників побував на курсі то напевно чув багато про них. Хто не був на курсі мав змогу дізнатися про вміlostі з правильника УПН.

Новацькі вміlostі це однобічні - спеціяльні заняття, що випливають із зашкавлень новачат, що тривають пересічно не довше літ 3 місяці. Новачата з цікавістю стараються виконати вимоги вміlostей і мають можливість щось нове й незнане їм почути, вивчити й здобути відзнаку даної вміlostі.

Підготовки до проби й вміlosti є однакові, - протягом певного речення часу треба перейти всі вимоги, що їх у вміlostях є менше і немає змагу, тільки є точкування продовж 3-ох місяців.

Коли ми рішаємося переводити новацькі вміlostі то найперше мусимо їх докладно переглянути, щоби запізнатися з вимогами і матеріалом, бо вони є дуже різноманітні і не в кожну гору року можна їх всіх переводити. Є вміlostі, що надаються тільки на зиму /морозенко/, інші тільки на табір /таборовик, лісовик/, ще інші весною чи осінню в парку, а також такі, що їх проводимо в домівці.

На весну найкраще надаються спортивні вміlostі: атлет, змагун, і кожем'яка. Їх переводимо частинно в парку.

Так як ми приготовляємося до кожніх сходин так само мусимо підготовлятися і до вміlostей. Правда весною проводимо спортивні вміlostі, але їх треба розуміти так, щоб новаки не тільки грали постійно м'яча. Крім м'ячевих гор маємо в тих вміlostях багато інших вимог, що їх треба пройти.

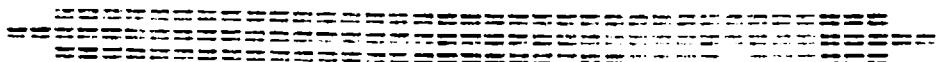
Коли ми вибрали одну із згаданих вміlostей мусимо передусім мати поблизу парк – город та потрібний спортивий виряд: до вміlostі АТЛЕТ м'яч до відбиванки, до ЗМАГУНА м'яч до відбиванки, шахи, доміно. Це виряд не мусить бути власністю впорядника, діти можуть принести свій виряд на сходини.

Як приступаємо до укладення пляну переведення вміlostи?

Програму переведення вміlostи укладаємо наперед і відразу всю. Нам потрібно 11 сходин та 1 прогулянку. Програми поєдино-ких занять укладаємо в той спосіб, що беремо 12 карток паперу і перечитуючи вимоги вміlostи, розкладаємо їх на 12 занять. Деякі точки треба вправляти, то дасмо їх що другі сходини, або й на кожніх сходинах. Відтак обраховуємо скільки часу в кожніх сходинах залишилося і доповнюємо відповідно до програми. Якщо є багато точок рухливих дасмо тоді оповідачня – розповіді, загадки, ручні роботи з пнеру, пісні, гри нерухливі. Але коли точки є менше рухливі /при грі в шахи/ тоді переплітаємо програму рухливими грами.

Програма сходин для підготовки вміlostи не мусить мати як 10 точок, але повинна мати щонайменше 6 /враховуючи відкриття і закриття/; деякі гри "в два вогні" чи шахи забирають багато часу й розумість, що тоді в програмі можемо заціти лише кілька коротких точок після проведення гри.

Між нашими заплянованими сходинами мусимо мати кілька запасових програм для переведення занять в домівці на випадок непогоди. Якщо ми маємо написану програму всіх занять наперед, не прийдеться нам журитись кожного тижня, що робити на сходинах. А прочитуючи готову програму є легко щонебудь змінити чи улішити на краще.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

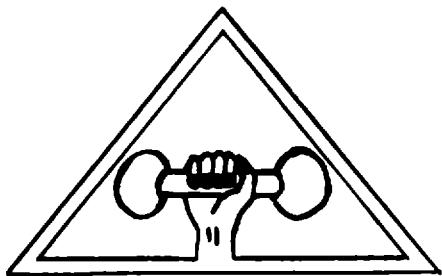
На наступних сторінках поміщені ВІДЗНАКИ ВМІLOСТЕЙ в УПН-ів, накреслені чорною краскою та опісля опис якою краскою має бути виконана кожна відзнака. В майбутньому при перевиданні нового новацького правильника плянується видати відзнаки в красках. Так вимоги до вміlostей, як і відзнаки діють вже від дівого часу, містимо їх для однозгідності дії і виховної праці в новактві.

Наше постачання Корпорація "МОЛОДЕ ЖИТТЯ" в короткому часі приступить до виготовлення відзнаки для НОВАКІВ і в тому же відзнак ВМІLOСТЕЙ так, що набути потрібні відзнаки буде вже легче, як це було раніше, коли приходилося їх самому виконувати. Окремим повідомленням у нашому журналі ВОР дамо вістку проце, коли можна буде набувати відзнаки для НОВАКІВ в копорадції МОЛОДЕ ЖИТТЯ. ПОЛАГОДЖУЙТЕ всі свої закупни через МОЛОДЕ ЖИТТЯ!

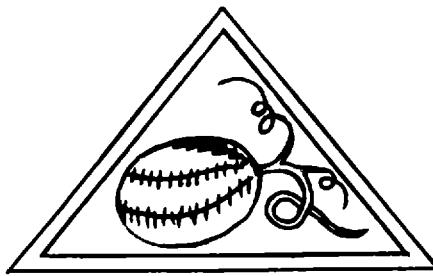
ВІДЗНАКИ ВМІЛОСТЕЙ

в Уладі Пластових Нобаків

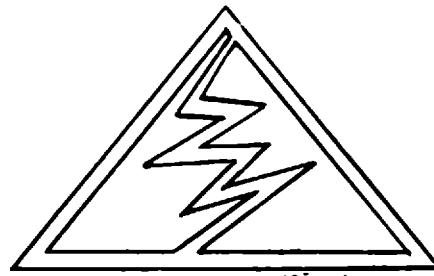

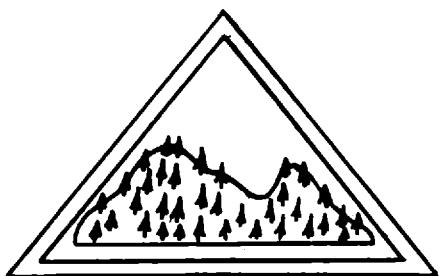
атлет

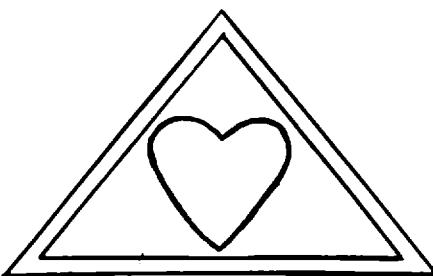
баштанник

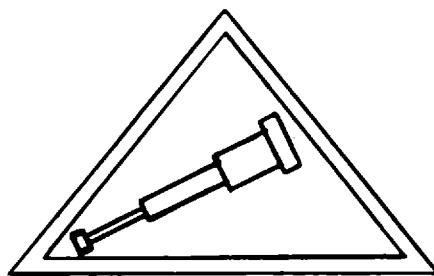
бістроумисл

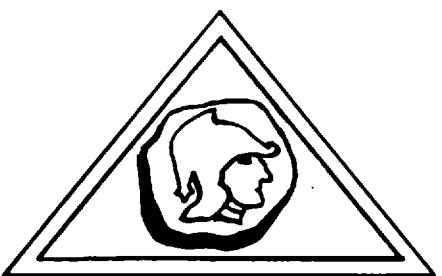
верховинець

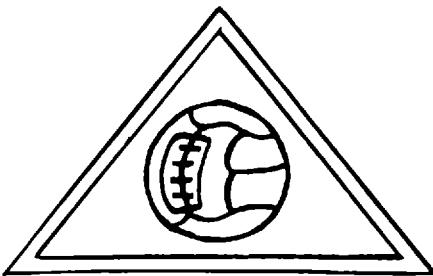
добродушок

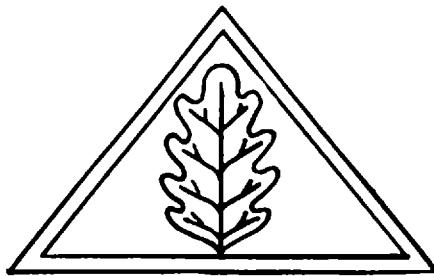
дослідник

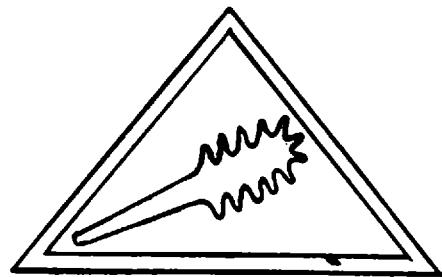
збирач

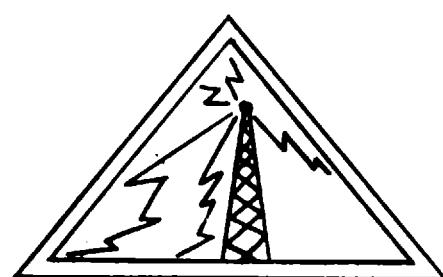
змагун

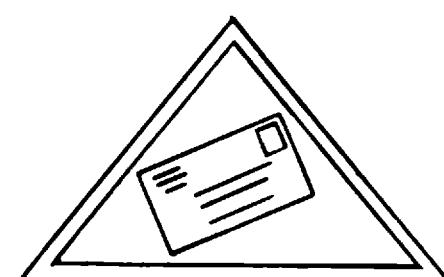
золоторукий

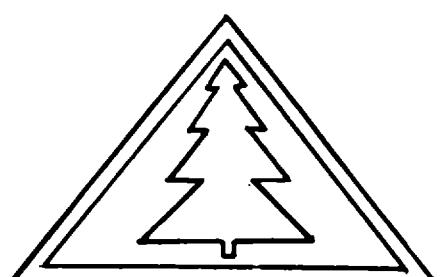
кожу́т'яка

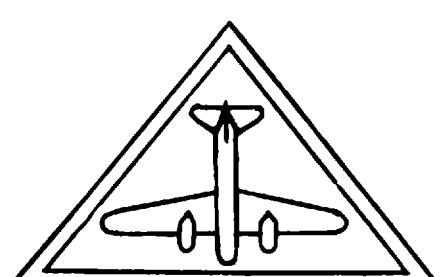
конструктор

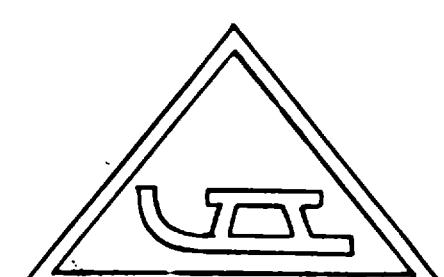
кореспондент

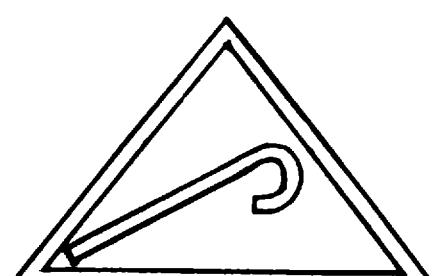
лісовик

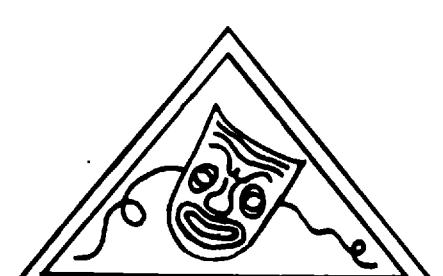
літун

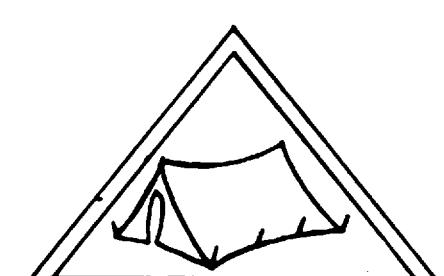
морозенко

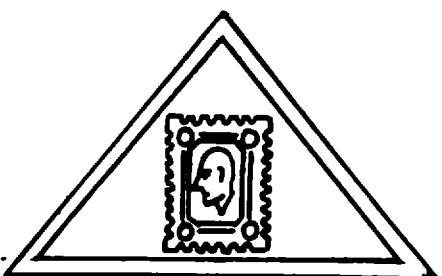
родінzon

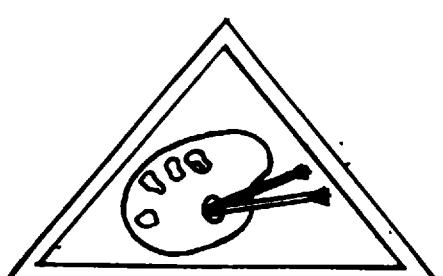
скоморох

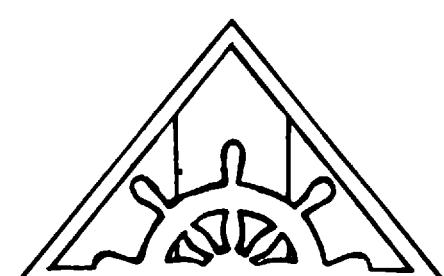
тадоровик

філателіст

художник

чорнолірець

БСК

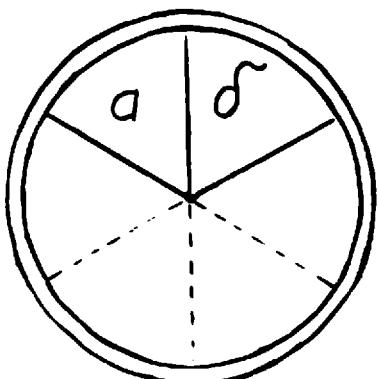
КРАСКИ НОВАЦЬКИХ ВІДЗНАК ВМІЛОСТЕЙ

Відзнаки вміlostей новаків творять форму рівнораменного трикутника, що на рисунках подані в приписаній величині. Обвідка всіх відзнак є в ЖОВТОЇ краски. Краски відзнак поодиноких вміlostей такі:

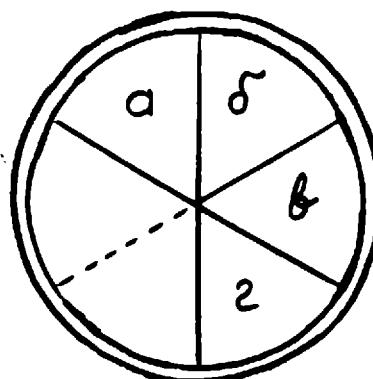
- АТЛЕТ - трикутник зелений, рука і тягарці жовті, зариси руки бронзові.
- БАШТАНИК - трикутник зелений, гарбuz жовтий, рисочки бронзові.
- БИСТРОЗМИСЛ - трикутник сірий, блискавка жовта.
- ВЕРХОВИНЕЦЬ - трикутник голубий, гори жовті, дерева бронзові.
- ДОБРОДУШОК - трикутник червоний, серце жовте.
- ДОСЛІДНИК - трикутник сірий, далековид жовтий, поперечні лінії бронзові.
- ЗБИРАЧ - трикутник сірий, монета жовта, зариси обличчя і цілій шелом бронзові.
- ЗМАГУН - трикутник зелений, м'яч жовтий, шиття м'яча бронзові.
- ЗОЛОТОРУКИЙ - трикутник вишневий, листок жовтий, жилки бронзові.
- КОЖУМ'ЯКА - трикутник зелений, довбня жовта.
- КОНСТРУКТОР - трикутник сірий, вежа жовта.
- КОРЕСПОНДЕНТ - трикутник червоний, коверта жовта, написи і марка бронзові.
- ЛІСОВИК - трикутник зелений, сосна жовта.
- ЛІТУН - трикутник голубий, літак жовтий, зазначення бронзове.
- МОРОЗЕНКО - трикутник білий, санки бронзові.
- СИН УКРАЇНИ - трикутник зелений, палиця жовта.
- СКОМОРОХ - трикутник сірий, маска жовта, шнурочки і рисування бронзові.
- ТАБОРОВИК - трикутник зелений, шатро жовте, кілки і беріг шатора бронзові.
- ФІЛЯТАЛІСТ - трикутник сірий, марка жовта, напис, рисунок і лінії бронзові.
- ХУДОЖНИК - трикутник білий, дощинка на фарби і пензлі жовті, фарби бронзові.
- ЧОРНОMOREЦЬ - краски тла з ліва: синя, біла, чорна, колесо жовте.

Рисунки відзнак виконав Сірий Орел ЄВГЕН

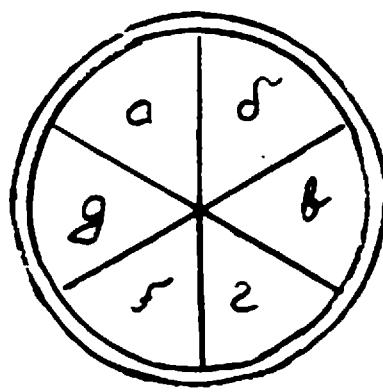
НОВАЦЬКІ ВІДЗНАКИ

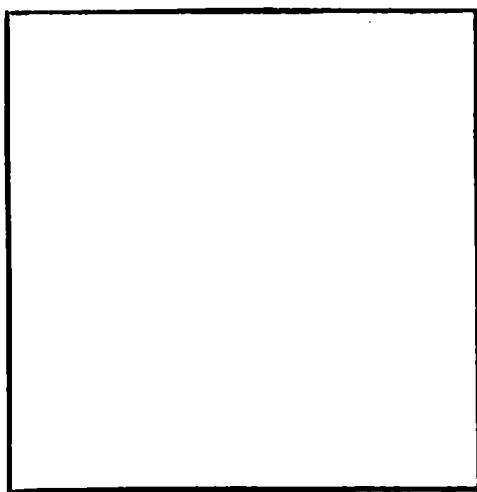
1

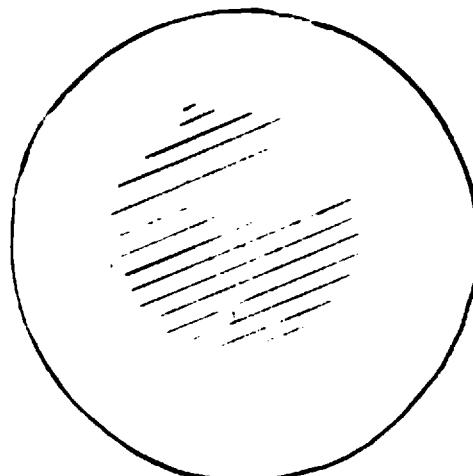
2

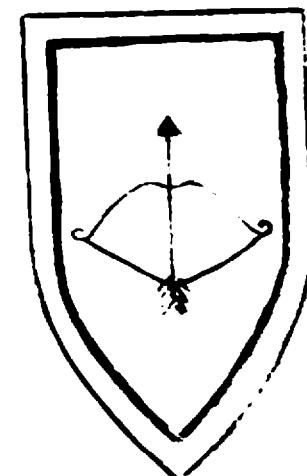
3

4

5

OK

6

1, 2, 3, - Відзнака новацьких проб; 1-ої, 2-ої, і 3-ої; Тло: бронзове, обвідка: зелена; Краски: червона, помаранчева, ховста, зелена, синя, фіолетна; Лучі між красками: зелені

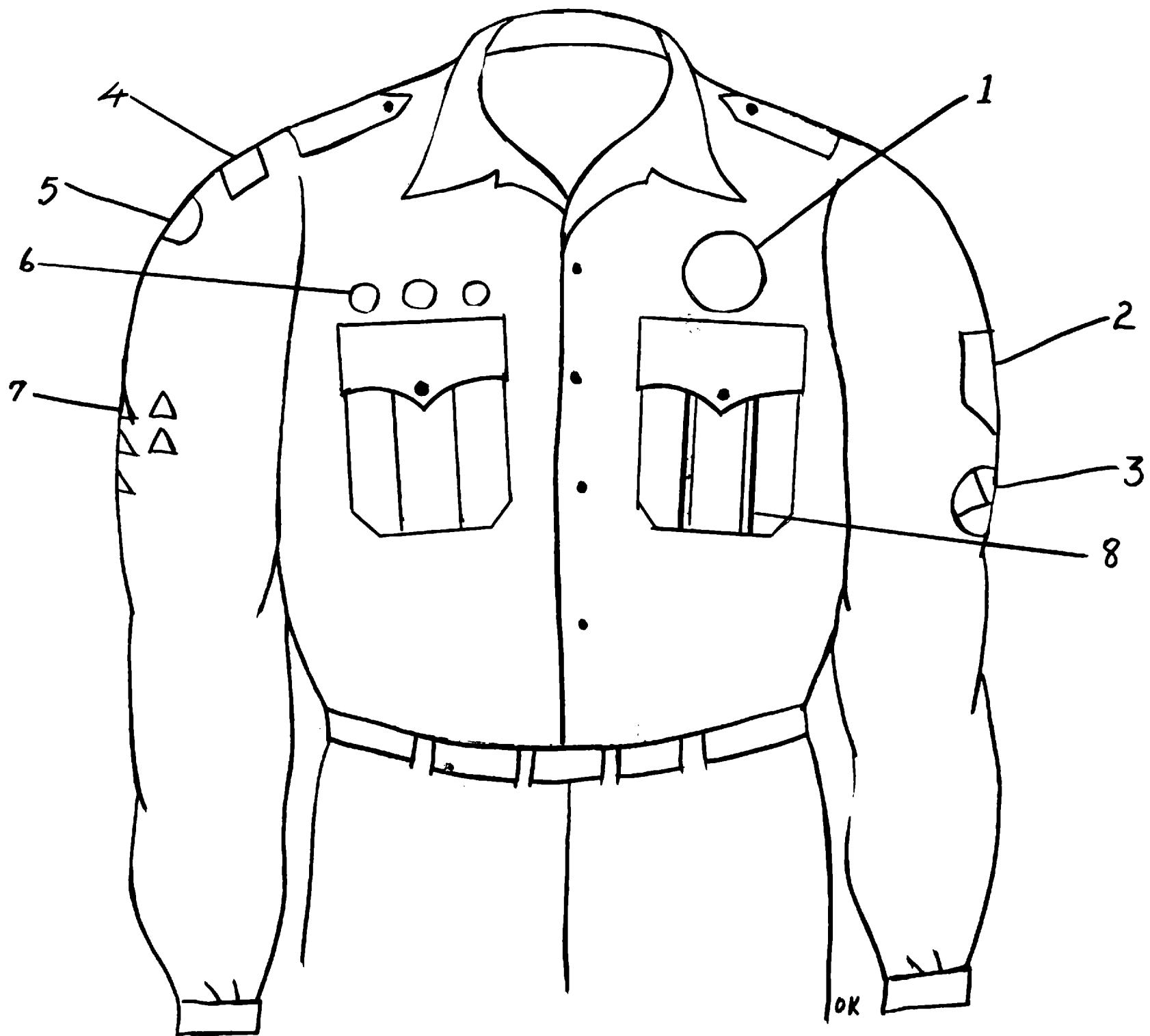
4, - Щитик під число Гнізда /четирокутний/ ховтій

5, - Щитик під росу сильвестку /округлий/ ховтій

6, - Відзнака ОТРОКА, зелений щит, обвідка і лук ховті;
Відзнака ТИСЯЦЬКОГО: подвійна обвідка

Видання нового ПРАВИЛЬНИКА УПН-ів вимагатиме че деякого часу. Тож ми
звертали ми кочечним помістити при найменше матеріали про ВІДЗНАКИ - Учайді
УПН-ів, поби узгінити деякі розбіжності. Основна новацька відзнака П.О.
ОРЛЯТКО для НОВАКІВ в основному вже затверджена і вимагає тільки виготовлення. Всі вілznаки для НОВАКІВ замовило Гластове Пілгримство "Світ
Життя" і ми сподіємся, по ескорсму часі будемо могти новідіти, які
єсли вже виготовлені і їх можна набувати.

РОЗМІЩЕННЯ ВІДЗНАК на ОДНОСТРОЛ НОВАКАЖ

- 1 - Новацька відзнака
- 2 - Відзнака ОТРОКА
- 3 - Відзнака ПРОБИ
- 4 - Число Гнізда
- 5 - Символ Роя
- 6 - Відзнаки Таборів і Стріч
- 7 - Новацькі ВМІЛОСТИ
- 8 - Відзнака РОЄВОГО /срібні стрічки/

С В Я Т И Й Ю Р I Й
/Із життя Святих/

Про св. Юрія переказала нам християнська старовина оповідання, що він походив із Кападокії в Малій Азії. Його батьки були побожні християни і в такому дусі виховали його сина. Коли він був ще юнаком згинув за святу віру його батько. Тоді мати, що походила з Палестини, покинула з сином Кападокію і вернулася до своєї батьківщини.

Юрій вибрав собі замолоду вояцький стан. А що був чесний, добре володів зброяю і був гарного вигляду то мав у війську велике поводження і скоро дослужився високого ступеня військового трибуна, що мав під своєю рукою тисячу вояків. На тому становищі він визначився хоробрістю, і тоді цісар Діоклеціан надав йому ще вищу гідність комита. Було йому тоді 20 років. При всім тім молодий старшина вірно держався Христової віри. Коли в тому часі вмерла його мати, він узяв зі собою великий маєток і з тим перенісся до Риму, щоб там на дворі цісаря дослужитися до вищого військового ступеня.

В тому часі перебував цісар в місті Нікомидії. Тут він зібрав був своїх вельмож і дорадників на нараду, щоб вирішити, що зробити з християнами: чи дозволити їм вільно визнавати Христову віру чи виступити проти них із новим переслідуванням. Цісарські дорадники знали, з якими задумами носиться цісар, тому дораджували йому переслідування. Останнє рішення мало запасти третього дня.

Коли Юрій прибув на цісарський двір, то дуже засмутився, як побачив, що люди тут погорджують правдивим Богом, а покланяються божкам. У своїй превеликій любові до Христа й ревності за Божу славу він вирішив явно визнати свою віру та стати в обороні правди. Коли ж довідався, що нове переслідування уже так, як постановлене, обдарував волею всіх своїх невільників, майно роздав убогим, а сам почав приготовлятись до духовного бою.

Коли третього дня цісар і його дорадники зійшлися на докінчення своєї наради, став Юрій перед цісарем і всією радою та сміливо промовив в обороні невинно переслідуваних християн. Такий сміливий виступ Юрія наповнив усіх гнівом. Цісар пробував спочатку обітницями й погрозами спонукати Юрія до відступництва від Христової віри, а коли Юрій усі ті намови без вагання відкинув, віддав його на жорстокі муки а вкінці зарубали мечем 23 квітня 303 року. Його св. мощі забрав його слуга до рідної Палестини і тут побожні християни з пошаною зложили їх до гробу.

За часів Константина Великого християни збудували в Палестині в місті Лидді, на честь св. Юрія герну церкву і туди перенесли його мощі. На пам'ятку перенесення мощів св. Юрія святкуємо З листопада обнову храму св. Юрія в Лидді.

Між англійцями св. Юрій утішається загальним почитанням. Папа Венедикт XV, проголосив його заступником англійського королівства.

xxxx ^{xxxx} xxxx
xxxx

І український народ зберіг культ почитання лицарського святого Юрія, як патрона українського вояцтва: Українське козацтво і січове стрілецтво співало у боєвих піснях:

"Нам поможе св. Юрій слави добувати".

Ім'я Юрія стало чи не найпопулярніше в Україні і на його честь було багато церков, а з них чи не найславнішою є величава катедра св. Юрія у Львові, престольна церква львівських митрополитів.

Т. БІЛЕЦЬКА

М Е Ч С В Я Т О Г О Ю Р І Я

За горами, за лісами, давним-давно була країна розкішна, багата, вся заквітчана вишневими садками так, що і назвали її Країною Вишневих Садів.

Раць на Країну Вишневих Садів наскочив страшений семиголовий змій. Жаром свого подиху спалив людські оселі, сопухом свого тіла отруїв повітря, кігтями зрив землю так, що вона стала голим пустырем. Налюбувавшись своїм ділом, змій звив собі кубло і ліг відпочивати.

Коли прийшла весна, то ніде вже не заквітили вишневі сади, не заспівали жайворонки в отруєнім повітрі, а земля здригалася від зловіщого реву страшного змія. Народ сумний, обідраний, голодний, снувався по зарищах своїх осель і з тривогою очікував нового насоку.

А був саме Великдень – велике свято на землі і на небі. Сам Господь засів на престолі, щоб разом з Христом та Святыми послухати музику церковних дзвонів із землі.

І роздзвонилися дзвони по всьому світу ... Славлять Христове Воскресіння ... Тільки у Країні Вишневих Садів глухо. Вже і південь, а звідтіль ні звуку – ні один дзвін не грас.

Нахмарилось лице Господнє.

– Іди, святий Петре – каже Господь, – поглянь на землю, у Країну Вишневих Садів, чого там люди так забаритися.

Пішов святий Петро до небесних воріт, відчинив квартирку у воротях, вихилив голову, але такий сопух, дим та згар вдарили йому в лиць, що мусів якнайскоріше замкнути віконце. Кашляючи та чхаючи, повернувся до Господа.

– О Господи ... – вспів лише промовити і так зайшовся кашлем, що вже ввесь день не могли почути від нього ні слова.

– Іди, святий Юріє, – каже Господь, – осідлай коня і поїдь на землю, у Країну Вишневих Садів. Поглянь, що там таке сталося.

Осадлив святий Юрій свого білого коня, наріжив срібну зброю, припоясав свій святий меч і Чумацьким Шляхом поїхав на землю у Країну Вишневих Садів.

Було ще дуже рано. Люди, зморені голодом та холодом, дрімали у своїх криївках. Ніхто не бачив святого Юрія. А він на білім коні, у срібній зброй, іхав розритими полями, обгорілими лісами, через зарища сіл та звалища міст, чув квіління голодних дітей, плач нещасних матерей і серце стискалося йому від болю. Одним помахом свого святого меча міг відрубати всі сім глів лютому змієві і повернути мир нещасній країні. Але на цьому світі вже встановлено так, що кожний сам собі мусить здобути і волю і долю. Святий Юрій відпоясав свій святий меч і поклав його в полі під хрестом на роздоріжжі.

Цієї ночі бачили люди в полі дивне сляво, а вранці, під хрестом на роздоріжжі, найшли старовинний меч. На держаку меча прочитали напис:

"Хто чесною рукою в чесній справі цей муч підійме,
– будь певний перемоги!"

Приглядалися люде до меч й говорили:

- Коли б то убити змія ...

Але ніхто не зважився підняти меча.

Аж ось надійшов хоробрий лицар Зброєслав. Він давно мріяв про те, щоб змірятись із змієм. Сміло підняв меч і рушив до бою. Змій пізнав меч святого Юрія і затремтів із страху і кинувся тікати. І гордість підступила тоді до серця Зброєслава.

- Цим мечем уб'ю змія і славою заквітчу ім'я своє. Заволодію Країною Вишневих Садів і княжим вінцем прикрошу голову свою свою.

І в цій же хвилині затремтіла рука Зброєслава, меч вихопився з долоні, полетів і вістрям вбився в землю, аж по самий держак. А напис на ньому ще сильніше заблиств у сонці:

- "Хто чесною рукою в чесній справі цей меч підійме - будь певний перемоги!"

А змій, очуявшис із страху, тільки зареготав, ригнув вогнем, і морем пожім'я та крові залив знову всю країну.

І довгі роки володів змій країною, а святий меч, всіми забутий, стримів у землі.

Аж раз сказав його розумний молодець Гостромисл. Він читав у старих книгах і пізнав, що це меч святого Юрія, меч, перед яким тримтіть і саме пекло.

- Ходіть, поможіть мені вирвати святий меч з землі і убити змія, - гукав він до народу.

Але прибитий народ горем тільки похитував головами:

- Ні, нема такого меча, щоб міг убити потвору.

Тоді Гостромисл кинувся в розпуці сам добувати меча, але відірвав лише держак, а вістря залишилося в землі. Зневірений до свого народу, заховав він держав у полу плаща і пішов у світ та й досі блукає по ньому.

А лютий змій і далі панує в Країні Вишневих Садів, отруючи своїм ядом і сопухом землю й повітря. Та кажуть, що колись малий сільський хлопчина, пасучи вівці на облозі, віднайде святий меч, вигребе його зі землі, обітре на ньому іржу, а гаряча любов до батьківщини дасть йому силу підняти той меч чесною рукою, і в чесній справі, - за волю і долю рідного народу убити потвору - змія.

Тоді обновлена земля вкриється знову буйною зеленню, знову заквітнуть вишневі сади, заспівають жайворонки над нивами, оживуть села й міста, а народ веселий і щасливий ударить у всі дзвони.

І сам Господь у небі здивується, як чудово грають дзвони воскресну пісню в Країні Вишневих Садів, а святий Юрій тільки усміхнеться, осідає свого білого коня і Чумацьким Шляхом поїде по свій святий меч, що перед ним не встоїться жоден змій, ані жодні сили пекла.

ПРО ЩО ГОВОРИЛИ КВІТИ

Зима вже втікала. Мороз збирався відізджати в своє північне царство, снігу ставало чимраз менше, зимові вітри, перетомлені тяжкою працею, відпочивали. Але зима й тепер не дала відпочинку своїм вітрам; вона запрягла їх до своїх сріблисто - білих саней і поволи їхала на північ, а її у слід світило ранньо-весняне сонце. Сніг топився зараз таки за її санками.

Дід мороз вже не мав більше сили заморожувати землю. Де тільки зник сніг, розмерзлася земля і показувалися перші зелені листочки трави. Але ще було досить холодно і квіти не цвіли. Вони чекали аж стане зовсім тепло і снігу більше не буде. Крім того квіти боялися, щоб зима не завернула своїх санок і не посыпала їх снігом.

Найвідважніша квіткою була підсніжка. Вона не чекала аж снігу не буде, її зелені листочки перебралися через негрубу верству снігу. Під дубом на снігу зацвіла біла підсніжка. Її білі пелюстки були зовсім подібні до білого снігу, і якби не зелені листочки, її ніхто б і не запримітив.

- Яка гарна! - зашумів дуб зісохлим минулорічним листям.
- Яка гарна! - заговорили кущі ліщини й малини.
- Весна, весна, ось квітка зацвіла - защебетали горобці і з радості скакали, з гілки на гілку.

А підсніжка розцвітала, поволі рогортала свої білі пелюстки все більше й більше, аж стало видно в середині квітки неначе малий дзвіночок зеленої краски. Так, де був дзвіночок підсніжки, яким вона дзвонить на весну і розбуджує всі квіти, неначе говорить: будуться всі квітки, весна надходить!

Пробудилася конвалія і почула як горобчики говорили яка підсніжка гарна.

- Що тут гарного - сказала. - Така біла як і я, але я маю гарний запах.

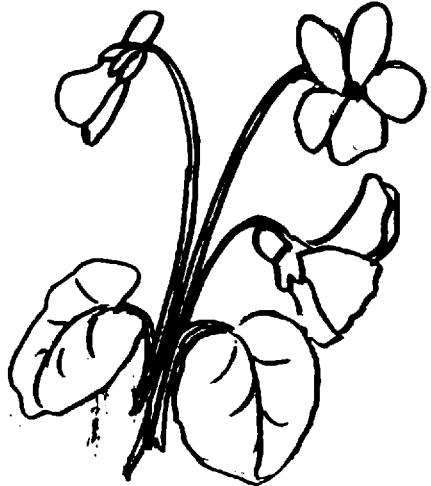
- Не хвалися - заговорила фіялка, що щойно одним листочком перевірювала чи вже тепло - ти ж трійлива, і тебе багато людей оминає, я більше людям подобаюся.

Синя піdlіска піднесла свої конюшинкоподібні листочки і сказала - не маєте чим хвалитися, краска моїх пелюсток найбільше всім подобається.

Проліска сон заговорила з-під землі, - але за мною найбільше люди шукають, бо вірять в мою чарівну силу.

Всі квіти вже побудилися і завзято сперечалися хто кращий. Мовчали тільки підсніжка і її посестра скороспілка, що щойно пробивалася крізь сніг. Вони вже цвіли, а інші квіти ще ні і тому рішили, що не мають чим рівнятися з ними. І напевно ще довше сперчалися б квіти, коли раптом замовкли горобці й один по одному полетіли в глиб лісу.

- Що сталося? - запитали квіти.
- Люди йдуть, зашумів дуб.
- Ох, зірвуть нашу квіточку! захурилися кущі.
- Щоб забрали підсніжку! - подумали декотрі заздрісні квіти, що самі хотіли бути першими.

З дороги на краю ліса ввійшли троє діней. Вони прийшли шукати за першими квітками. Дівчинка заглядала попід всі кущі, поза всі пні.

- Даремно шукаєш, заговорив старших хлопчик, - бачиш що ще сніг лежить.

- Мама говорили, що піdsnіжки цвітуть і на снігу. Я конечно хотіла б побачити, як вони виглядають, я ж досі в місті жив і не був ніколи в лісі весною, - сказав молодший хлопчик.

Діти йшли то снігом, то по листю, оминали долини, де стояла вода.

- Гляньте, квітка! - крикнув молодший хлопчик, і побіг чимськоріш до дуба.

Дівчинка і хлопчик побігли за ним. Так, справді, під дубом на снігу цвіла піdsnіжка.

- Яка гаря, яка гарна, говорила дівчинка, аж шкода її зривати, а тут я обіцяла новагкам з моого роя принести на сходини піdsnіжку - правдиву, просто з лісу.

- Не позволю зривати піdsnіжку, чказав молодший хлопчик і поставив руку на сніг, щоб охоронити квітку.

- Я маю раду, - сказав старший хлопчик, ходімо до тата, попросімо фотографічний апарат і зробімо знимку піdsnіжки, а тоді не тільки покажеш своїм товаришкам, але і даш їм піdsnіжку на знимці.

Діти втішно побігли до дому.

Сонце вже хилилося до заходу, коли на край ліса прийшли діти зі своїм татом. Всі оглядали піdsnіжку з усіх сторін і врешті зробили кілька гарних знимок та всі пішли домів.

Всі квіти здивувалися, що люди не зірвали піdsnіжки. А піdsnіжка цвіла і дальше веселила весь ліс.

За три тижні дівчинка повезла зі собою на сходини десять гарних кольорових знимок піdsnіжки, а молодший хлопчик повісив в своїй кімнаті на стіну нову картинку, де була знимка першої піdsnіжки що він її бачив в лісі.

С.О. Надя.

К. ПЕРЕЛІСНА

РАНОК

Доню, донечко, вставай!
Вже ясніє неба край,
Півник вже давно кричить:
"Ку - ку - рі - ку! Хто ще спить?
Вже прокинувся й коток,
Вийшов нишком у садок,
А горобчик цвіріньчить:
"Ців - цвірінь! А хто ще спить?!

Квіти й трави геть усі,
Наче в перлах, у росі,
І бджола бренить, бренить,
"Жу - жу - жу! А хто ще спить?

ВІДКІЛЯ ВЗЯЛИСЯ ПИСАНКИ

/Л е г е н д а/

У Велику П'ятницю, коли Христа вели на Голгофту, вілицями Єрусалиму йшов малий хлопчик. В руці він ніс малий кошичок з яєчками. Хвора мама післала його прода-ти яєчка, щоб було за що купити ліків.

Раптом він зупинився, вулицею йшли вояки і роз-ганяли людий з дороги. Хлопчик задержався щоб поглянути хто йтиме дорогою. Коли відділ вояків приблизився, хлопчик побачив, що воя-ки вели на шнурі чоловіка вбраного в білу одіж, що ніс на плечах великий хрест. Він ішов дуже повільно, а вояки час-до-часу його били - підганяли, щоб ішов швидше.

Хлопчик приглядався походові. Він дуже любив дивитися на во-яків, бо сам мріяв стати воїном. Але сьогодні цей похід Йому не по-добався. Йому було жалко чоловіка, що ніс важкий хрест, а вояки його ще й били. Раптом чоловік захистився і впав на землю. Вояки кинулися його піднімати. Хлопчик зробив кілька кроків вперед аж тут таки Йо-му над головою крикнув вояк:

- Вступись з дороги - і він штовхнув хлопчика так сильно, що хлопчив впав. Впав і кошичок з яєчками і покотився в бік. Хлоп-чик зі страху завмер: кошичок впав, яєчка побилися, за що тепер він купить ліків для хворої мами? Він розплакався. Але на нього ніх-то не звертав уваги, всі люди пішли за вояками.

Хлопчик підняв зі страхом кошичок і навіть до нього й не заглянув. Він став сумний на порозі хати і розказав мамі все що ста-лося. Мама також захурилася, але на нього не сварила, бо по правді це не була його вина.

Мама казала подати кошичок, може всетаки кілька яєчок залиши-лися цілими.

Яке ж було її здивування, коли вона побачила, що яєчка не тіль-ки цілі, але ще й розмальовані в різні барвисті взори.

- Чудо, чудо -, закликала вона, - сину, поглянь, яєчка цілі, - і піднесла одне, щоби показати хлопчикові.

В хлопчика очі заблистили радістю. Який він був радий, що я-єчка цілі. А теж він дістане більше грошей за розмальовані яєчка.

- Це той, що його повели на розп'яття міг тільки зробити та-ке чудо -, сказала мама, - Направду Він був Божий Син.

Хлопчик яєчок не продав, бо не потрібно було купувати ліків, мати хлопчика видужала і без ліків.

А коли на третій день Христос воскрес, мати хлопчика роздавала сусідам і знайомим мальовані яєчка й розказувала, яке то чудо стало-ся.

І з того часу на Великдень дівчата роздають рідним і сусідам писанки.

Переказала Сестричка НАДЯ

БОГДАН ЛЕПКИЙ

ТАРАСОВА МОГИЛА

Над Дніпром могила
З вітром говорила:
"Не забудьте кого то я
Для Вас схоронила!"

Це не князь могучий,
На дніпровій кручі,
Замкнув очі утомлені
З походу ідучи.

Не козак хоробрий
В кождім бою добрий,
Не архирей, не затворник,
Чернець преподобний.

А співак найбільший
І найсміливіший,
Що всю красу України
Перелив у вірші.

Славу України.
Зберіг від руїни,
Як гураган віщим словом
Прогнав чорні тіни.

Був тим сонцем, діти,
Що в темряві світить,
Научив нас, що кохати
Й чого нам хотіти.

Хоч замкнув повіки
Житиме во віки,
Поки ллються в Чорне Море
Українські ріки.

Бо він на сторожі
Поклав слова Божі,
Не страшні вже для нас тепер
Ударі ворожі.

x

x x

Над Дніпром могила
З вітром говорила:
"Не забудьте, кого то я
Для вас схоронила".

ПОКЛІН ТОВІ ТАРАСЕ!

Поклін тобі, Тарасе,
Великий наше пророче,
Для тебе вірно б'ється
Те серденько діточе.

Ти кажег рідний народ
І рідний край кохати,
Для нього кажеш жити,
Для нього умірати.

Ось тут перед тобою
Малі українські діти,
Святочно прирікають
Словнияти ті завіти.

Співати на мельодію пісні: "Як з Бережан до кадри".

РІДНИЙ КРАЙ

Там де я родився
Там мій рідний край
Слави, щастя, Боже,
Тому краю дай.

Там де я родився
Там мій рідний дім,
Дай там щастя й долі,
Милий Боже, всім.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО:

Село! і серце одпочине ...
Сёло на нашій Україні -
Неначе писанка село,
Зеленим гаєм поросло.

Цвітуть сади, біліють хати,
І на горі стоять палати,
Неначе диво. А кругом
Широколистій тополі.

А там і ліс, і ліс, і поле,
І сині гори над Дніпром ...
Сам Бог витас над селом!...

x x x

Садок вишневий коло хати,
Хруші над вишнями гудуть,
Плугаторі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата,
А матері вечеря ждуть.

Сім'я вечеря коло хати,
Вечірня зіронька встасє,
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає.

Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх.
Сама заснула коло їх.
Затихло все ... Тільки дівчата
Та соловейко не затих.

x x x

Тече вода з-під явора
Яром на долину.
Пишиться над водою
Червона калина.

Пишається калинонька,
Явір молодіє,
А кругом них верболози
Й лози зеленіють.

Тече вода ізза гаю
Та попід горою.
Хлюпощутсья качаточка
Поміж осокою.

А качечка випливає
З качуром за ними,
Ловить рясну, розмовляє
З діточками своїми.

Весна

Встало весна, чорну землю
Сонну розбудила,
Уквітчала її рясно,
Барвінком укрила.

І на полі жайворонок,
Соловейки в гаї,
Замлю убрану весною,
Вранці зустрічають.

Переказ про Татарського хана Батія

Це діялося давним давно, коли через Україну переходили з Азії монгольські орди під проводом Джінгісхана. Монголи кочовики йшли більшими і меншими групами під проводом своїх ханів і руйнували по дорозі все. Малі групи оминали укріплені замки і міста, що були обведені частоколом - муrom.

Народ охоронявся перед дикими напасниками як міг. Одні втікали в ліси, інші обводили свої оселі частоколом, глибокими ровами з водою, щоб забезпечити себе і своє майно, а ще інші покидали свої загороди і переселявалися даліше на захід, чи північ.

Кажуть, що на Лівобережжі було велике село, обведене сильним і високим частоколом, тому люди не боялися напасників і безпечно там жили.

Надійшов Великдень і ось розвідчики принесли жахливу вістку, що в сторону села прямує монгольська орда зі степу. Мешканці мерщій позамикали брами в частоколі, поставили вартових і безпечно почали святкувати.

Коли підішла монгольська орда біжче зрозуміла, що не здобуде оселі післали старшин своїх до хана Батія, щоби йому все розказали.

І поїхав хан Батій поглянути на оселю, що ії його воїни не могли здобути. З оселі лунав до його вух веселий гемір дітвори та спів дівочий, тих що виводили гагілки.

Хан стояв на високому горбку і поглянув своїми чудними очима на оселю і став сердитий.. Сердитий, що хтось сміє його орді противиставитися. Напевно снував Батій пляни, як то до тла зруйнувати оселю. Автім сталося щось незвичайно дивне й страшне одночасно: оселя почалась поволі западати у землю і в скорому часі не залишилось по багатій та обведеній оборонним частоколом оселі ні сліду. Тільки звук гагілок дівчат долідав до вух монголів.

Минули віки. Кажуть, що на тому місці, де колись стояла та оселя нічо й тепер не росте. Тільки одна широка широка плаща покрита піском.

Але коли на Великдень приложити вухо до землі, то можна почути як галасують весело діти та як дівчата співають наші чудові гагілки.

Переказала Сірий Орел Надя

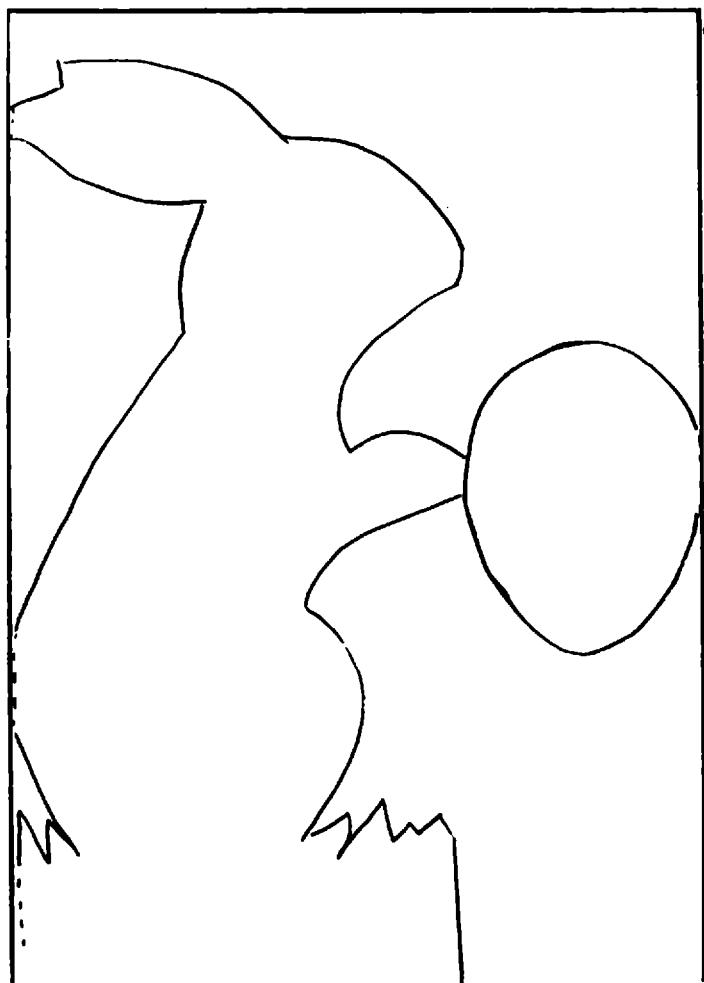

РИС. 1

РИС. 2

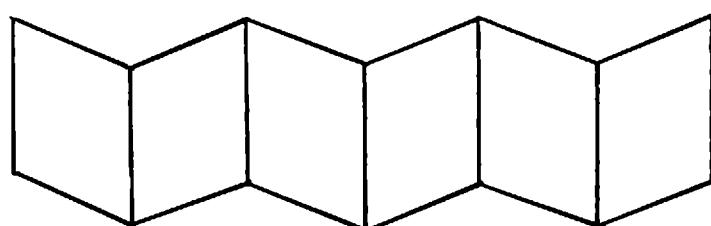

РИС. 3

ЗАЙЧИК З ПИСАНКОЮ

Візміть подовгастий кусень паперу і зложіть його в гармонійку, як на рис. 3. На першій сторінці зложеного паперу нарисуйте зайчика з писанкою, рис. 1. Відтак витніть зайчика разом із писанкою і побачите, що матимете ряд зайчиків, що стукаються писанками – чи сильніша.

Зайчиків і писанки можна розмалювати красками. Зайчиків можна прилепити на новацьку стінку або поставити на столику, чи поличці в новацькому кутку. Шоб зайчики стояли загніть половину підстави в один чи другий бік.

З а й ч и к .

Як тебе я кликав, зайчику, де ти був, де ти був?
На городі пив водичку – я не чув, я не чув!
Ти мене послухай, зайчику: не ходи, не ходи
Через той чужий городчик до води, до води!
Бо капусту в тім городі хтось поскуб, хтось поскуб,
Як спіймають тебе візьмуть тай за чуб, тай за чуб!
Як почув це бідний зайчик, аж зомлів, аж зомлів,
Бо капусти він із роду ще не єв, ще не єв.

Василь Дубина

НА ЧОРНОМУ МОРІ

- Тарасе, Юрку, ану вставайте, поїдете сьогодні на море - будив дід Охрім своїх маленьких внуків. Я маю орудку до рибалки Панаса то й заберу і вас зі собою.

Крізь відчинене вікно глянуло сонце і всміхнулося до русявих голівок хлопчиків. Здалека долітав свист пароплавів і гостра лайка большевицького комісаря, що виганяв людей на примусові роботи. Це було в одному з надбережних сіл Чорноморської пристані Севастополя на Криму.

Тарас і Юрко стрибнули мершій з ліжка та почали одягатися, а дід приготовляв все потрібне в дорогу. За кільканадпять хвилин спішили всі три на берег моря. Шум хвиль і запах соли привів їх на побережжі. Дід відв'язав човна і вони скочили на його гладенький поміст. Кілька ударів веслом і човен помчав хвилями.

- Який сьогодні гарний день, немовби яке свято - тішився подорозі Тарас.

- А сьогодні, сину, справді свято, дороге кожному українцеві: сьогодні, тямлю, день відродження Чорноморської Флоти.

- А що це таке "флота" - зацікавився Юрко.

- То багато кораблів якоїсь держави - пояснив дід. - А чорноморська флота, це кораблі, що перейшли на власність молодої Української Держави в 1918 році.

- А чиї ж вони були перед тим - питав Тарас.

- Вони належали до московського царя. Але коли український народ в часі революції відібрал від нього свої землі і своє Чорне Море то забрав і кораблі. О, це була хвилина, якої до смерти не забуду.

- А хиба ви, діду, бачили ще все?

- Авжеж. Я був тоді старшиною на одному чорноморському судні. Дня 29 квітня дістали ми наказ зібратися у севастопільській пристані. Була четверта година пополудні, коли з корабля головнокомандуючого залунав наказ: "Флоті піднести українські прапори!"

Тут дід замовк і дивився кудись у далечінь. Дзвінкий голос Юрка збудив його з надуми.

- Гляньте, діду, он поїве якийсь корабель . -

Старий прислонив очі рукою й по хвилині сказав:

- Так, це большевицький корабель "Ленін". О, не довго вже їм плавати на нашому морі. Я може вже не діжду цього, але діждется ви, напевно, як тих червоних зайдів гнатимуть з нашої землі та моря. Пам'ятайте, діти, що проженете їх тільки тоді, коли не забудете про рідну Україну й про наше Чорне Море, коли завзяті будете як козаки. Оде море носило човни нашого князя Олега аж у Царгород і там на його воротах прибив князь своє побідне знамя. Воно колисало бистрі чайки запорожців, що мов солому палили турецькі міста. Чорне Море - це наша слава! І хай знущається над нами большевицька Москва, все ж не вбє тямки про недавну нашу державу. Ви ж виростайте та вчіться моряцького ремесла, щоб у свій час могли на щоглах оцих большевицьких кораблів завісити жовтоблакитні прапори!

Дід урвав, його груди хвилювалися, як і море, що довкруги човна. У повітрі літали меви, плюскали до сонця в морі рибки. Але хлопці не бачили цього. Вони сиділи заслухані у слова дідуся.

/Малі Друзі ч:3/37./

Л. ПОЛТАВА

НАША БАТЬКІВЩИНА

Там де море є глибоке,
Де заквітчані Карпати,
Де степи такі широкі,
Що очима не обнятися,
Там є наша Батьківщина
УКРАЇНА!

Там де сонечко іскриться,
Де ласкавий вітер віс,
Де на горах є столиця –
Наш великий, славний Київ,
Там є наша Батьківщина
УКРАЇНА!

Всі ми: я, і мама й тато
У чужім, далекім краї
Будемо ії кохати,
Бо і нас вона кохає –
Нас кохає Батьківщина
УКРАЇНА!

I. САВИЦЬКА

УКРАЇНА

Україна, любі діти,
Наш чудовий край,
Там ліси і полонини
І луги і гай.

І річок прудких багато
І рибок в них тьма!
Все те, все, кохані діти,
Вітчизна свята.

Україна – це біленькі
У садках хатки,
Ниви збіжжям засіяні,
Запашні квітки.

І міста, розлогі, чисті,
Знай дитя це знай!
Україна наша рідна,
Це чудовий край!

М. ПЕТРІВ

ЛІТАЧОК

Гей, за рочок із дошок
Я збудую літачок,
Коліщатко покручу
Тай у гору полечу.

Гей погляну я з-під хмар
На леваду і на яр,
І на річку і на гай
І на весь широкий край,

Щоб дивитись з висоти
На левади і хати,
Щоб до хмарки загостить,
Треба вчитись і рости.

З В І Р И Н Е Ц Ъ

У великих містах є звіринці, знані як зоологічні парки, чи скорочено 300. Там можна побачити багато звірів, птиць, плазунів, а то й риб з усіх частин світу.

Наше новацтво не знає диких звірів, більшість не була в зоологічному парку, хіба бачили звірів в книжці з образками, або в кіні чи на телевізії. Однаке в переважній частині діти бачать на образках або на рисункових фільмах карикатури звірів, що не дає їм правдивого уявлення про дійсний вигляд цих звірят.

Тому то з весною є добре влаштувати прогулянку до звіринця і в такий спосіб дати змогу дітям познайомити безпосередньо з тваринним світом. Майже колоожної клітки в звіринцях є таблиці з написом про назву звіряти, країни замешкання тощо. В той спосіб можне найдемо звірят, що живуть в східній Європі і покажемо дітям деякі звірята з тваринного світу України.

ХХ--ХХ--ХХ

Коли не можемо влаштувати прогулянки до звіринця є ще інша можливість прознайомити дітей з тваринним світом. Дістаємо книжки з бібліотеки. Відрисовуємо з книжок звірята на кусу твердшого паперу, але так, щоб лінія плечей і голови була та сама, /ри.1./ і витинаємо. Звір повинен мати лише 2 ноги. Витинаючи новаки вживатимуть тверший папір і складають його як на рис. 2., щоб на першій сторінці помістився звір і його відрисовують. Опісля коли витинають то іх звір стоятиме на чотирох ногах. Відтак розмальовується рисунок красками за образком у книжці? Якщо хтось не знає як цей звір зветься, може в середині підписати.

В такий спосіб новаки можуть зробити собі цілий, свій власний звіринець. На зразок подаємо рисунки деяких звірів.

Ц И Р К

Діти в щибку зирк:

"Іде, іде цирк!"

Їдуть люди, ідуть звірі -

Діти тішаться без міри:

"Підем, підем на виставу

Гарну матимем забаву...

Серце б'ється швидко так -

Так - тік - так

Скільки в цирку чуд,

Скільки дива тут:

Тут танцють дубки коні,

Грає пес на ксилофоні,

Лев людину носить в роті,

Ходить дівчинка по дроті -

Серце б'ється швидко так -

Так - тік - так

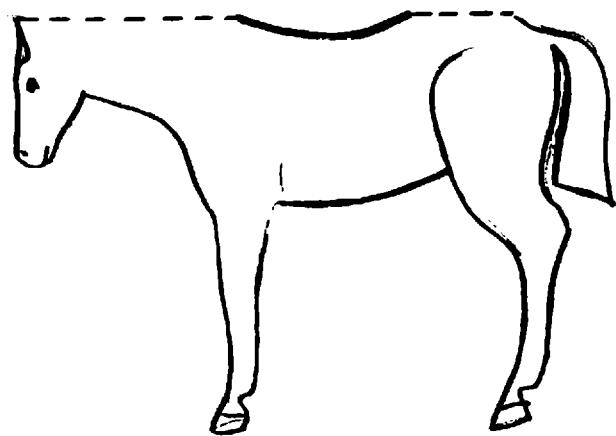

Рис. 1.

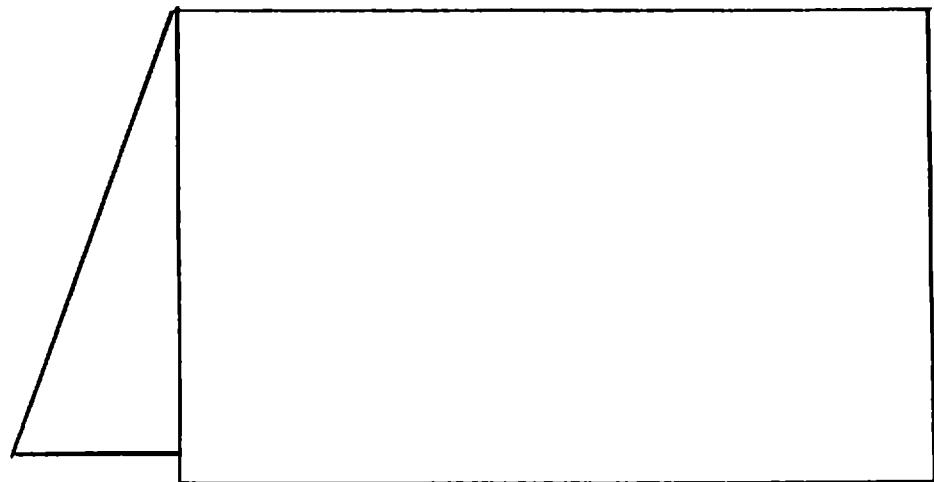
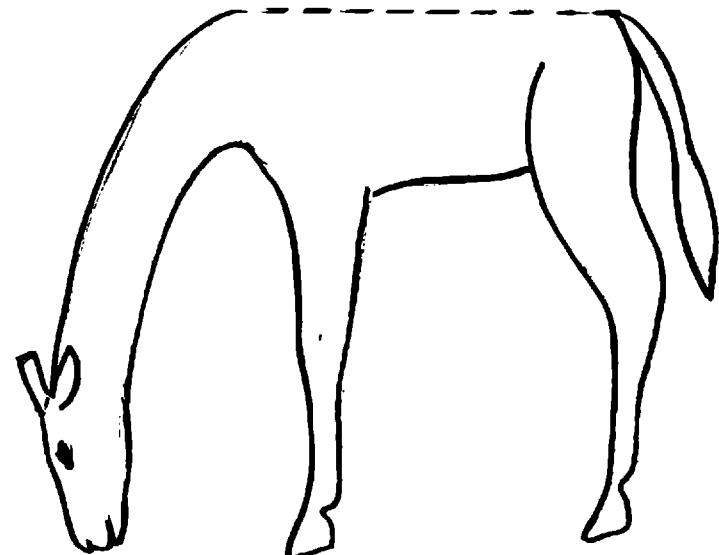
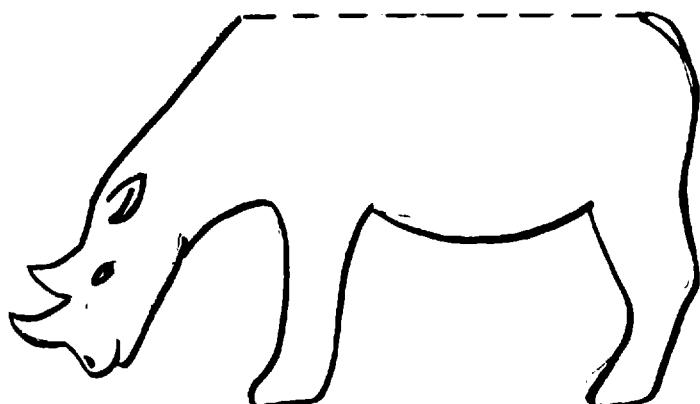
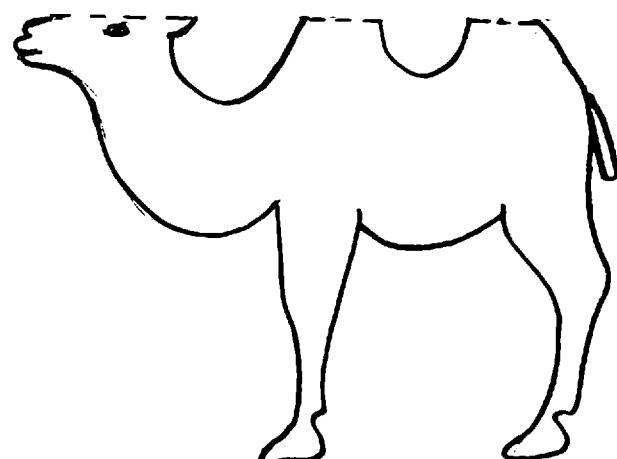
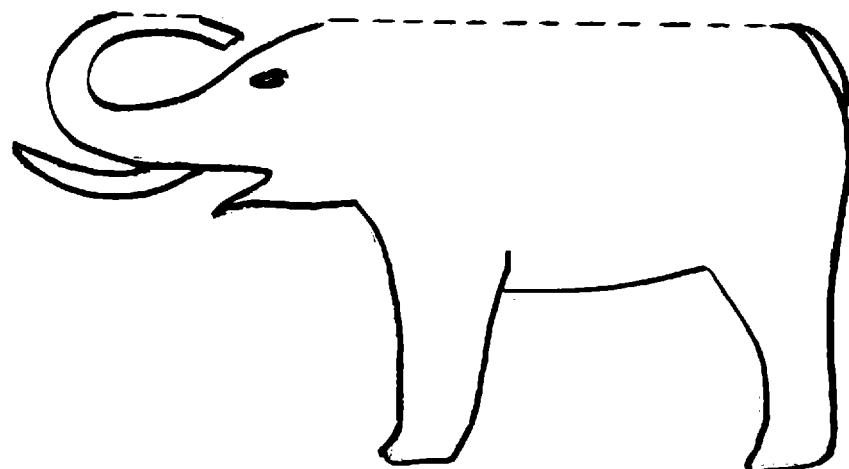

Рис. 2.

І Г Р О В И Й К У Т И К:

Подав Сірий Орел МИКОЛА

ШУР /В Західній Україні була принята назва цеї гри ПІЙМА/

Тип гри: рухова.

Учасників: 10 або й більше.

Виряд: до довгого мотузка привязаний мішечок з піском.

Новаки стають в колі. Виховник, що стсіть у середині кола, крутить мішочком на шнурку довкола себе так, щоб мішочок летів над самою землею там де стоять новаки, які підстакують, щоб мішечок не зачепив їх. Вдарений мішечком новак виходить із гри. Останній виграє і займає місце виховника в середині кола.

КРАБЛІ СЕРЕД МРЯКИ.

Тип: чуттєва – слух.

Учасників: 12 або й більше.

Виряд: хустки до зав'язання очей.

Новаки поділені на кілька груп є кораблями, з яких кожний має назву. Капітани поодиноких кораблів і дуть до визначеного пункту /пристані/ у віддалі 30 кроків. Новаки поодиноких кораблів зав'язують собі очі, стають у ряд і тримають один одного за плечі. Кожний корабель старається приплисти до пристані якнайскорше, орієнтуючись по голосі капітана, який викликує назву корабля. Виграє корабель, що перший приплів до пристані.

КАРУЗЕЛЯ.

Тип: рухова.

Учасників: 10 або й більше.

Виряд: м'яч.

Новаки стають в колі, подаючи собі руки. Посередині кола стоїть м'яч. Колесо крутиться як найскорше, при чому кожний новак тягне ціле колесо до себе і у висліді воно зрушується з місця. Коли хтось зачепить м'яч посередині кола, випадає з гри. Виграє останній новак.

ПОВТОРЮВАННЯ НАЗВ.

Тип: чуттєва – пам'ять.

Учасників 6 – 8.

Новаки стоять довкола стола. Перший каже свому сусідові зліва назву якогось міста. Цей додає до того ще одну і переказує даліше. Так гра продовжується довкола стола, при чому кожний новак повторює всі почуті назви і додає ще одну свою. Коли хтось випустить одну назву, випадає з гри. Назви, що їх подали грачі, що випали, не повторюється, а тому кількість назв час до часу зменшується. Виграє той хто залишився останнім.

ПЕРЕДУВАННЯ БАЛЬОНІВ.

Тип: змагова.

Учасників: 6 або й більше, – парами.

Виряд: малий баллончик дляожної пари.

На підлозі позначено 2 лінії у віддалі 10 - 15 кроків, на яких стоять новаки, звернені лицем до себе. Два грачі, що стоять напроти себе, є одною парою. Виховник кладе на підлозі перед кожним грачем одного ряду маленький надутий бальончик /проміром 5-7 см./. На знак всі грачі присідають, опираються руками о підлогу і на ногах і руках рачкують вперед, дмухаючи на бальончик і стараються таким способом подувом посувати його вперед. Коли бальончик докотиться до партнера напроти, він котить його в той сам спосіб назад. Бальончика не вільно дотикати. Виграве пара, яка перша закотила бальончик в обі сторони.

КОНЦЕРТ.

Тип: чуттєва - слух.

Учасників: 6 - 12.

Виряд: папір і олівець для кожного грача.

Виховник дає кожному новакові назив якогось звіряти чи птаха, якого голос новак повинен наслідувати. На знак виховника новаки дають концерт наслідуючи голоси даних звірят. На черговий знак всі стараються записати звірят, яких всині пізнали. Вислід точкується і виграває новак, який здобув найбільше точок.

НАРИСУВАТИ ХАТУ.

Тип: чуттєва - зір:

Учасників: 6 - 12.

Виряд: олівець і папір для кожного новака.

На п'ятьох понумерованих картках паперу рисується хату, з тим, що кожний рисунок відріжняється чимсь від інших: /н.пр. одно або два вікна, форма даху, брак комина і т.п./ Виховник дає новакам оглянути рисунки на протязі пів хвилини, опісля новаки рисують точно з пам'яті такі самі рисунки в тій самій черзі.

ЩО ЧИТАТИМЕ НОВАЦТВО!

Рецензія.

При кінці минулого року 1956 вийшла друком книжечка

ВУЙКА КВАКА "ПРИГОСДА З ВЕДМЕДІКОМ"

видання 1. Куреня У.П.С. ім.Ст. Тисовського, Клівленд - Огайо, США
/Пластова Бібліотека ч.3/.

Книжечка чепурна, з промовистими рисунками для новацтва, написана доброю літературною мовою, цінна тим, що при кінці книжечки поданий опис когороля українських звірів - ВЕДМЕДЯ - БУРМИЛА - ВУЙКА чи МІСЬКА, що напевно ще й тепер безмежно панує в наших Карпатських горах.

Добре сталося, що ВУЙКО КВАК заторкнув цю ділянку нашої вбогої літератури звіриного світу, а ще краще буде, коли щнов появиться якась пригода якогось хитрого Микити.

Поручаємо всім виховникам запізнатися з цією пригодою і поручити її всім тим роям, що носять так популярну у нас називу "РІЙ ВЕДМЕДІВ".

Добре було б на майбутнє, щоб один образок не повторювався аж тричі в цій самій книжечці.

Сірий Орел Міко.

Купуйте в Пластовій Крамниці
"МОЛОДЕ ЖИТЯ"

ОДНОСТРОЇ і ВІДЗНАКИ
ТАБОРОВИЙ і СПОРТОВИЙ ВИРЯД
ПРИЛАДДЯ для ГОР

КНИЖКИ і ПИСЬМОВЕ ПРИЛАДДЯ
СВЯТОЧНІ ЛИСТІВКИ

Пишіть про цінники й інформації
"МОЛОДЕ ЖИТЯ" 306 Е. 9 вул. Нью Йорк